

In memoriam

Чл.-кор. Цветана Стойчева Маринова

На 13 март 2006 г. ни напусна завинаги чл.-кор. дн Цветана Стойчева Маринова.

Тя е родена на шести юли 1941 г. Висшето си образование по физика започва в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ и завършва в Санкт Петербург през 1963 г.

Постъпва на работа в Българската академия на науките през 1966 г. като научен сътрудник в Института по електроника. През периода 1968–1970 г. е редовен аспирант в Санкт Петербург. След успешна защита на докторската си дисертация постъпва на работа като научен сътрудник в Института по обща и неорганична химия на БАН. Скоро след постъпването се хабилитира като старши научен сътрудник II степен. След успешна защита са ѝ присъдени научната степен „Доктор на физико-математическите науки“ и научното звание „Старши научен сътрудник I степен“.

През 2004 г. е избрана за член-кореспондент на Българската академия на науките.

Чл.-кор. Цветана Маринова е основател на лаборатория „Електронна спектроскопия“ към Института по обща и неорганична химия при БАН. Под нейното ръководство са усвоени и приложени редица модерни изследователски методи като метода на рентгеновата фотоелектронна спектроскопия, Оже електронна спектроскопия, ултравиолетова фотоелектронна спектроскопия, вторична масспектроскопия и др. Автор и съавтор е на значителен брой научни публикации в авторитетни научни издания. Научните ѝ трудове са намерили широк положителен отзвук в чужбина.

Чл.-кор. Цветана Маринова отделяше много сили и време за решаване на практически проблеми. С голям ентузиазъм и силна воля тя работи за създаване на нов метод за контрол на конверторния процес при производството на стомана в металургичния комбинат в Кремиковци.

През последните години чрез широко международно сътрудничество проведе редица изследвания на възможностите за разработване на тънкослойни катализатори, нанесени върху метални носители и предназна-

чени за обезвреждане на токсични газове. За оригиналния характер на приложните разработки на чл.-кор. Цветана Маринова свидетелстват присъдените ѝ шест авторски свидетелства за изобретения и два патента.

Чл.-кор. Цветана Маринова притежаваше безпогрешен усет и умение да привлича талантиливи млади специалисти, които се утвърдиха като способни и авторитетни учени.

Значителен е приносът на чл.-кор. Цветана Маринова за обзавеждането на Института по обща и неорганична химия с модерна и скъпоструваща изследователска апаратура. Това даде тласък и повиши равнището на изследванията на твърдотелните повърхности и разнообразни неорганични материали.

Чл.-кор. Цветана Маринова се отличаваше с неизчерпаема енергия, прямота и силен дух. С нейната твърде ранна кончина българската химическа и физическа наука загубиха един полезен, деен и борбен учен.

Д. Клисурски

Инж. Георги Атанасов Русинов

На 6 октомври 2006 г. почина инж. Георги Атанасов Русинов. Той е роден на 26 октомври 1926 г. в с. Хвойна, Асеновградско. Завършил е гимназия в Пловдив, участвал като доброволец на фронта и от есента на 1945 г. е студент по специалността „Индустриална химия“ в Държавната политехника в София. Работи и учи, боледува тежко и пак

учи и през 1951 г. се дипломира.

Работил е в Комитета за държавен контрол, след това като директор на завод „Арома“ в София и заместник-генерален директор на „Фармахим“, ръководител на отдел „Наука и нова техника“ в хранителната промишленост и директор в системата на Министерството на минералните ресурси.

Колегата Русинов бе активен деятел и секретар на Съюза на химиците в България през 1966–1967 г. В работата се отличаваше с доказан професионализъм,

високо чувство за отговорност и всеотдайност. Като човек бе с открит характер, винаги усмихнат, с чувство за хумор, коректен и добронамерен. Ненавиждаше кариеризма, реагираше остро и беше безкомпромисен към нередностите, винаги готов да съдейства и помага.

Поклон пред светлата му памет!

Н. Найденов

В памет на проф. дн Недялко Комнев Ляков

На 1 септември 2006 г. след дълго и мъчително боледуване почина нашият колега и приятел проф. Недялко Ляков.

Роден е на 8 април 1937 г. в Пловдив. Завършва висшето си образование в Химикотехнологичния и металургичен университет в София през 1963 г. по специалността „Металургия на цветните и редките

метали“. Работил е в Комбинат за цветни метали АД, Пловдив, като технолог и началник на цех при пускането на оловното производство. Той постъпва на научноизследователска работа в ХТМУ през 1965 г. като научен сътрудник по НИС и по-късно като старши научен сътрудник, доцент и професор в същия университет.

В своя научноизследователски път той преминава през разработване и защита на кандидатска и докторска

дисертация, публикуване на повече от 80 научни статии, 24 авторски свидетелства и над десет патента в колектив с други учени и специалисти от българските заводи. Тези разработки са посветени главно на проблемите на преработване на акумулаторните отпадъци и вторичната металургия на цветните метали и сплави.

Проф. Ляков беше резултатен изследовател и учен, допринесъл за значителни внедрени оригинални технологии и промишлени съоръжения.

От 1987 г. до края на живота си чете лекции по дисциплината „Вторична металургия на цветните метали и сплави“. През 1996 г. написва и издава учебника „Вторична металургия на цветните метали и сплави“. Ръководи над 60 дипломанти, съръководител е на един успешно защитил докторант. С това той допринесе за израстването на млади научни кадри в тази област със своя опит и пример.

Като член на научни съвети, академичен и факултетен съвет, зам.-председател на СНС по „Неорганична технология и металургия“ към ВАК и ръководител на НИС при ХТМУ, проф. Н. Ляков спомогна за укрепването и развитието на научните, преподавателските и изследователските структури на университета.

Проф. дн Недялко Ляков можеше да бъде още много години полезен за себе си и обществото!

Рано ни напусна, професоре! Поклон пред светлата ти памет!

Г. Харалампиев